

РЕШЕНИЕ

№ 14407

гр. София, 09.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 09.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **9612** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Делото е върнато за ново разглеждане след отмяна на решение № 6340 от 31.10.2022 г., постановено по адм. дело № 2345/2021 г. по описа на Административен съд – София-град, в частта му, с която е отхвърлена жалбата на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Е. Р., в качеството на управител против Ревизионен акт (РА) № Р-22220419000955-091-001 от 19.05.2020 г., на органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1838 от 04.12.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) - С. при Централно управление (ЦУ) на Национална агенция за приходите (НАП), в частта му относно начислен ДДС в общ размер на 31 260,14лв. главница и лихви общо в размер на 8 907,67лв. за данъчни периоди м.12.2016; м.02, 05, 07 и 09.2017г. и в частта му за разноските, по решение № 9273 от 04.10.2023 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 1507 / 2023 г.

Жалбоподателят, редовно призован не се явява в проведеното открито съдебно заседание, не представя становище и нови доказателства.

Ответникът поддържа становището си при първоначалното разглеждане на делото.

Предмет на обжалване след връщане на делото са допълнително установените с РА в потвърдената му част при административното обжалване данъчни задължения, както следва:

за м. 12.2016 г. в размер на 2 436,46 лв. и съответните лихви,
за м.05.2017 г. в размер на 1 891,83 лв. и съответните лихви,
за м.02.2017 г. в размер на 2 347 лв. и лихви в размер на 757,62 лв.,
за м.07.2017 г. в размер на 17797.98 лв. и лихви в размер на 5 025.34 лв.,
за м.09.2017 г. в размер на 6786.73 лв. и лихви в размер на 1 798.95 лв.

Задълженията са установени в резултат на:

1. начислен ДДС по повод на деклариращи от дружеството услуги по отдаване под наем на автомобили на дружества, регистрирани на територията на Италия.
2. начислен данък по повод на деклариращи ВОД на автомобили на дружества, регистрирани на територията на Италия, поради недоказано извършване на доставките.

По повод на спорните доставки, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

1. По отношение на доставките на услуги по фактура №0.. .07/10.05.2017 г., издадена на TELECOMPONENTI COSTA VICENZO S.R.L - Италия, по фактура №0...010/05.07.2017 г., издадена на RA S. DI G. BISOGNO & C - Италия, фактура №0...011/01.09.2017 г., издадена на A. M. DI M. SEBASTIANO - Италия и фактури №0...02/01.12.2016 г. и №0...08 от 10.05.2017 г., издадени на R. CARS DI RICCHETTI E. – Италия:

Предмет на декларираните доставки е предоставяне на автомобили под наем на регистрирани в Италия търговски дружества. За доставките не са представени доказателства за предаване на стоката на получателите, изобщо за изпращането на автомобилите в Италия, както и за постъпили плащания по повод на доставките – няма парични преводи, които категорично и недвусмислено да се свържат с посочените доставки. Събрани са данни от КАТ, че автомобилите, за които се твърди,

че са предмет на посочените доставки, към съответните периоди не са били напуснали територията на страната. И след даването на изрични указания, жалбоподателят не е представил доказателства, че по повод на сключените договори автомобилите са напуснали територията на България.

2. По отношение на декларираните вътреобщностни доставки на три автомобила на регистрирани в Италия търговски дружества:

- по доставката, за която е издадена с фактура №0...05/17.02.2017 г. на В. L. A. DI BALESTRA LUCIA: Данъчните органи са установили, че автомобил с номер на описаната рама като във фактурата не е регистриран в България. В същото време фактурата удостоверява продажба на автомобил от регистрираното в България дружество жалбоподател на стойност 6000евро (11734.98лв.), за която продажба дружеството не е начислило ДДС с оглед регистрацията на посочения във фактурата получател на доставката – едноличен търговец, с регистрация в Италия. От събраните по реда на административното сътрудничество доказателства е установено следното: Balestra Lucia е заявила, че никога не се е интересувала от управлението на едноличния търговец и не е в състояние да изготвя счетоводни документи. За ролята си на представляващ казва, че е получила за първите два/три месеца около 500,00 евро на месец. Посочила е, че компанията е открита от мениджърите на друго дружество - R. CARS Щ RICCHETTI E. S. R. L. с управител Е. Р.. При проверката на италианската администрация е установено, че В. L. A. DI BALESTRA LUCIA - Италия е буфер на групата RICCHETTI. При тези доказателства и липсата на такива, установяващи обратното, съдът приема, че предметът на процесната доставка не е бил изпратен или превозен до Италия и изобщо няма доказателства автомобил, предмет на тази сделка, да е напуснал територията на страната.

- по доставката по фактура №0...09/05.07.2017 г. издадени на А. М. DI M. SEBASTIANO с предмет на доставка автомобил на стойност 43 000 евро (84 100.69лв.):

Установено е по данни на КАТ, че автомобилът предмет на продажбата е напуснал територията на страната 06.07.2017г., но не са представени доказателства за предаването на автомобила на купувача или дори за изпращането на автомобила до

друга територия на съюза, още по-малко Италия.

- по доставката по фактура №0...013/27.09.2017 г., издадени на А. М. DI M. SEBASTIANO с предмет на доставка автомобил на стойност 14 000 евро (27381.62лв.)

За автомобилът, предмет на тази доставка жалбоподателят също не е представил доказателства, че е изпратил/превозил автомобила до територията на друга държава членка, както и че го е предал на купувача.

В същото време съдът приема, че на база събраните доказателства, само поради отричането на реалността на декларираните ВОД, не може да се направи еднозначен и единствено възможен извод, че автомобилите са продадени в България – така в мотивите на решението на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане.

Въз основа на установеното от фактическа страна, в рамките на спорния предмет по делото, очертан след връщане на делото за ново разглеждане, съдът прави следните правни изводи:

По отношение декларираните спорни доставки на услуги: Преди всичко с оглед липсата на доказателства за предаване на автомобилите за ползване на получателите по фактурите, съдът приема, че няма основание за начисляване на данък. В случай, че изобщо не е налице реално предоставяне на услугата, то тогава няма данъчно събитие, респ. няма основание за начисляване на ДДС. В случай, че е налице данъчно събитие – налице е реално предоставяне на автомобилите за ползване на регистрирани в Италия търговски дружества, то тази доставка не е облагаема, тъй като мястото на изпълнение е извън страната, на основание нормата на чл. 12, ал.1 и чл. 86, ал. 3 във връзка с чл.21, ал.2 от ЗДДС. В тази част РА е издаден в противоречие с материалния закон и следва да бъде отменен.

По отношение на декларираните спорни ВОД:

Както се сочи в решение на СЕС по дело С – 676822, за да бъде дадена сделка освободена от по силата на член 138, параграф 1 от Директивата за ДДС, е необходимо правото на разпореждане със стоката като собственик да е прехвърлено на лицето, което я придобива, доставчикът да докаже, че тази стока е изпратена или превозена в друга държава членка, и вследствие на това изпращане или превозване стоката да е напуснала физически територията на държавата членка, в която са започнали изпращането или превозът (в този смисъл и решение от 9 февруари 2017 г.,

Euro Tyre, C - 21/16, EU:C:2017:106, т. 25 и цитираната съдебна практика). По отношение на процесните доставки, декларирани като ВОД не се установи да са били изпратени или превозена в друга държава членка и по-конкретно до Италия. В същото време не се установява и продажбата на автомобилите в България. Липсата на данъчно събитие означава, че не са налице сочените от данъчните органи основания за начисляване на ДДС по повод на издадените фактури. РА и в тази част е неоснователен и следва да бъде отменен.

Воден от горното и на основание чл. 160 ал.1 от ДОПК АССГ, Трето отделение, 15 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Е. Р., в качеството на управител, Ревизионен акт /РА/ №Р-22220419000955-091-001/19.05.2020 г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и М. К. М. -ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1838/04.12.2020 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП за установените задължения общо в размер на 31 260,14лв. главница и лихви общо в размер на 8 907,67лв. за данъчни периоди м.12.2016; м.02, 05, 07 и 09.2017г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.